

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἰανουάριος 2019
Ἔτος 8^ο - Τεύχος 84

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Ἁγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

site:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminagst@gmail.com
fb:
Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

- A) Σπουδαία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Π.Δ.)
B) Λειτουργική ὁρολογία (I' μέρος)
Γ) Ἑρμηνεία στο «Πάτερ ἡμῶν» (Α')
Δ) Ἁγ.Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός
E) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτὸς ἀπροόπτου ὡς ἑξῆς:

Ἁγ. Ἀναργύρων:

κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Ἁγ. Παρασκευῆς:

κάθε Παρασκευή
7.30-10.30 π.μ.

Ἁγ. Βαρβάρας:

κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Ἁγ. Τριάδος:

κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

Ἁγ. Δημητρίου:

κάθε Κυριακή
7-10 π.μ.

Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται κατόπιν ἐνισχύσεως εὐσεβοῦς ἐνορίτου μας, τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε!

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

A) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

«Μετά ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες πού εἶναι ἐρμηνευτές τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δὲν γνώριζες».
(Ἁγ.Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Σπουδαία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς (Παλαιὰ Διαθήκη) (Ἄνδρες-ἄλφαβητικά)

1) Ἀαρών

Ἐπῆρξε ὁ πρῶτος Ἀρχιερέας τοῦ Ἰσραήλ. Γεννήθηκε στὴν Αἴγυπτο καὶ ἀνῆκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς 3 οἰκογένειες τῆς φυλῆς Λευί, τοὺς Κααθίτες. Ἦταν γιὸς τοῦ Ἀμβράμ καὶ τῆς Ἰωχαβὲδ (Ἐξοδος 2,1. 6.20). Ἦταν κατὰ τρία χρόνια μεγαλύτερός του ἀδερφοῦ τοῦ Μωυσῆ καὶ κατὰ τρία μικρότερός της ἀδερφῆς του Μαριάμ. Σύζυγός του ἦταν ἡ Ἐλισάβετ, κόρη τοῦ Ἀμιναδάβ, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε τέσσερις γιούς, τὸν Ναδάβ, τὸν Ἀβιουδ (Ἀβιού), τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ. Σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν χρονολογιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ Ἀαρών θὰ πρέπει νὰ ἔζησε περίπου τὸ 1523-1407 π.Χ.

Ὁ Ἀαρών καὶ οἱ ἀπόγονοί του εἶχαν ὀριστεῖ ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ προσφέρουν θυσίες στὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, στὰ Ἁγία των Ἁγίων, νὰ προσφέρουν θυμίαμα ἐνώπιόν του Κυρίου, νὰ λειτουργοῦν στὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου καὶ νὰ εὐχονται στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ἁγία Γραφή ἀποκαλεῖ τὸν Ἀαρών «Ἅγιον Κυρίου» (Ψαλμοὶ 105,16), τὸν ὁποῖο ὁ Κύριος εὐλόγησε μαζί μὲ τοὺς ἀπογόνους του. Στους Ψαλμοὺς ἀναφέρεται ὅτι ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἀαρών, ὡς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐπικαλοῦνταν τ' ὄνομά του καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἀκούγε καὶ τοὺς μιλοῦσε μέσα ἀπὸ μιὰ νεφέλη.

Γιὰ τὸ θάνατό του ὑπάρχουν δύο ἐκδοχές. Ἡ πρώτη ἀναφέρει ὅτι πέθανε στὸ βουνὸ Ὁρ, γύρω στὸ τεσσαρακοστὸ ἔτος μετὰ τὴν ἔξοδο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο (Ἀριθμοὶ 33,39). Ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία τοῦ ὄρους Ὁρ δὲν εἶναι ἐξακριβωμένη, σύμφωνα ὅμως μὲ τὴν παράδοση ἦταν κοντὰ στὴν Πέτρα. Ἡ δεύτερη ἐκδοχὴ ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀαρών ἀπεβίωσε καὶ θάφτηκε στὴ Μισαδαῖ (Μωσερώθ), δυτικὸ σημεῖο τοῦ ὄρους (Δευτερονόμιο 10,6). Στὸ σημεῖο αὐτὸ οἱ Ἀραβες καὶ σήμερα πιστεύουν ὅτι εἶναι ὁ τάφος του. Ὑπάρχει μάλιστα ἐκεῖ καὶ ἓνα ἰσλαμικὸ ναῖδριο.

Οἱ ἀπόγονοί του οἱ Ἀαρωνῖτες ὑπηρετοῦσαν στὸ ναό, κάτω ἀπὸ τὶς ὁδηγίες τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἀρχιερέα τοὺς Ἐλεάζαρ. Στους Ψαλμοὺς ἀναφέρεται πὼς ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἀαρών ὁδήγησαν τοὺς Ἰσραηλίτες ὡς ποιμένες. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴ μνήμη του τὴν Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (Κυριακὴ τῶν Προπατόρων) μεταξὺ 18 καὶ 24 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (Γ'μέρος)

Α

Ἀπόστολος.

Ἐτσι λέγεται τό λειτουργικό βιβλίό τῆς Ἐκκλησίας μας πού περιέχει σέ μορφή περικοπῶν τίς Πράξεις καί τίς Ἐπιστολές τῶν Ἀποστόλων (γι' αὐτό καί λέγεται καί Πράξα-πόστολος), πού διαβάζονται ὄλο τό χρόνο πρὶν ἀπό τό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα κατά τή Θεία Λειτουργία.

«Ἀπόστολος» ὅμως λέγεται καί ἡ καθεμίᾳ περικοπή πού διαβάζεται κατά τή Θ. Λειτουργία ἢ σέ ἄλλες ἱεροτελεστίες.

Ἐπάρχει κάποια σειρά στίς περικοπές πού διαβάζονται ὄλο τό χρόνο. Ἐτσι, ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα μέχρι τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς διαβάζονται οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τίς Κυριακές ὄλου τοῦ χρόνου διαβάζονται περικοπές ἀπό τίς Ἐπιστολές τοῦ Παύλου, τίς καθημερινές ἀπό τίς Ἐπιστολές τοῦ Παύλου καί τίς Καθολικές Ἐπιστολές καί τίς γιορτές, κατάλληλες κάθε φορά περικοπές ἀπό τίς Πράξεις καί τίς Ἐπιστολές. Πρέπει νά ξέρουμε πῶς ὅταν διαβάζεται ὁ «Ἀπόστολος» δέν διαβάζεται ἕνα ἀνώνυμο κείμενο, ἀλλά εἶναι παρών ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος πού γράφει τήν Ἐπιστολή καί μιλά στή λειτουργική σύναξη. Ὁ «Ἀπόστολος» δέν εἶναι μόνο τό κείμενο, ἀλλά τό ἱερό πρόσωπο, πού μᾶς μιλά καί τόν ἀκοῦμε κάθε φορά νά μᾶς προσφωνεῖ μέ τό «ἀδελφοί» (ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες φορές πού οἱ περικοπές εἶναι ἱστορικές ἀφηγήσεις).

Ἡ περικοπή τοῦ Ἀποστόλου, δέν πρέπει, ἐπειδή λέγεται Ἀνάγνωσμα, νά διαβάζεται μ' ἕνα συνηθισμένο καί πεζό τρόπο, ὅπως διαβάζουμε ὁποιοδήποτε ἄλλο κείμενο.

Μά οὔτε πάλι ὁ ἀναγνώστης νά τραγουδάει τά θεόπνευστα λόγια. Ἡ ἐμμελής ἀπαγγελία ἢ ὅπως ἀλλιῶς λέγεται, ὁ λογαοιδικός τρόπος τῆς ἀπαγγελίας εἶναι ἀρχαιότατος στήν Ἐκκλησία καί γνήσια Ἑλληνικός τρόπος. Ὁ ἀείμνηστος Παπαδιαμάντης γράφει κάπου ὅτι «διά τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καί τοῦ λογαοιδικοῦ αὐτῆς τρόπου κατέστησαν γνωριμώτερα εἰς τάς ἀκοάς τῶν θείων Εὐαγγελίων, ὡς καί τοῦ ἀποστόλου». Καί ἐξηγεῖ τό πράγμα, ὅτι «μέ τήν παράταση τῶν συλλαβῶν, καθῶς γίνεται στήν ἐμμελή ἀπαγγελία, ἐντυπώνονται καί μένουν στήν ἀκοή τά ἱερά κείμενα» (Κοζάνης Διονύσιος)

Ἄρτοκλασία.

Πρόκειται γιά τήν «τελετή εὐλογήσεως τῶν ἄρτων» (PG 155, 617), πού σήμερα γίνεται μαζί μέ τήν εὐλόγηση τοῦ οἴνου καί τοῦ ἐλαίου, δηλαδή τῶν βασικῶν προϊόντων τῆς γῆς γιά τή διατροφή τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ εὐλογία τῶν ἄρτων καί ὁ πολλαπλασιασμός τους στήν ἔρημο ἀπό τόν Κύριο, πού τόν περιγράφουν καί οἱ τέσσερις Εὐαγγελιστές (Ματθ. ιδ' 17-21, Μάρκ. στ' 38-44, Λουκ. θ' 13-17, Ἰωάν. στ' 7-13) ἀποτελοῦν τή βάση τῆς καθιερώσεως αὐτῆς τῆς τελετῆς ὥστε ὁ Συμεών ὁ Θεσσαλονίκης νά λέει γι' αὐτό ὅτι εἶναι «ἀνωθεν παραδεδομένη ἐκ τοῦ Σωτήρος αὐτοῦ» (PG 155, 617). Ἐπίσης, βάση τῆς καθιερώσεως τῆς τελετῆς ἀποτελεῖ ἡ ἀρχαία πράξη τῆς Ἐκκλησίας, κατά τήν ὁποία οἱ Ἀπόστολοι τελοῦσαν εὐλογία καί κλάση Ἄρτου στίς συνάξεις, συνάπτοντας μαζί μέ τή Θ. Εὐχαριστία καί τίς κοινές συνεστιάσεις, τίς Ἀγάπες.

Ἡ συνήθεια τῆς εὐλογήσεως τῶν ἄρτων εἶναι ὄντως ἀρχαιότατη καί

ἀποστολικῆς προελεύσεως, ὁ τρόπος ὅμως τῆς ἱεροτελεστίας διαμορφώθηκε ἀργότερα μέ πολλές μεταβολές καί προσθήκες.

Ἡ ἄρτοκλασία τελεῖται κατά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ. Οἱ πέντε ἄρτοι, κρασί καί λάδι καί πέντε κεριά, προσφέρονται ἀπό τόν πανηγυρίζοντα νά ἢ τούς ἐορτάζοντες πιστούς, οἱ ὁποῖοι μετά τήν ἀπόλυση μοιράζουν τεμάχια Ἄρτου στό Ἐκκλησίασμα.

Ἄρτος.

Προέρχεται ἀπό τό αἶρω=προσφέρω. Αὐτός πού προσφέρεται κάθε ἡμέρα στό σῶμα μας. Ἄρτους, λέμε εἰδικά τούς ἄρτους πού χρησιμοποιοῦνται κατά τήν Ἄρτοκλασία. Ἐπίσης, Ἄρτος λέγεται καί ὁ προσφερόμενος στή Θ. Λειτουργία γιά νά μεταβληθεῖ σέ Σῶμα Χριστοῦ. Ὁ Ἄρτος αὐτός εἶναι ἐνζυμος διότι καί ὁ Κύριος κατά τόν Μυστικό Δεῖπνο χρησιμοποίησε ἐνζυμο ἄρτο. Ἡ παπική ἐκκλησία μέχρι τοῦ ἔτους 1053 χρησιμοποιοῦσε καί αὐτή ἐνζυμο ἄρτο, ἀπό τότε ὅμως καί μετά, μέ ἐντολή τοῦ πάπα Λέοντος Θ' χρησιμοποιοῦ ἄζυμο.

Ἄρτοφόρι(ο).

Εἶναι τό ἱερό σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας μας, μέσα στό ὁποῖο φυλάγεται ἁγιασμένος Ἄρτος ποτισμένος μέ ἁγιασμένο Οἶνο, δηλ. Θ. Κοινωνία, ἢ ὁποία χρησιμοποιεῖται σέ ἕκτακτες ἀνάγκες κοινωνίας ἀσθενῶν καί μελλοθανάτων. Τό κιβωτιόσχημο αὐτό σκεῦος ἢ σέ σχῆμα μικροῦ ἐκκλησιδίου βρίσκεται συνεχῶς ἐπάνω στήν Ἁγία Τράπεζα.

Γ) ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἑρμηνεία στο «Πάτερ ἡμῶν» (Α')

(Ἀγίου Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ)

«Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Πραγματικά, ἀδελφοί μου, εἶναι μεγάλη ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου μας καὶ ἀνερμήνευτη ἡ φιλανθρωπία ποὺ ἔδειξε καὶ δείχνει σὲ μᾶς τοὺς ἀχάριστους καὶ ἀγνώμονες πρὸς Αὐτόν, τὸν εὐεργέτη μας. Διότι, ὄχι μόνο μας ἀνέστησε, ἐνῶ εἴχαμε κατρακυλήσει στὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ, ἐπειδὴ ἡ ἀγαθότητα Του εἶναι ἀπειρη, μᾶς παρέδωσε καὶ πρότυπο προσευχῆς, ποὺ ἀνεβάζει τὸ νοῦ μας στὴν ὑψηλὴ κατάσταση τῆς Θεολογίας καὶ βοηθᾷ ὅλο το ἀνθρώπινο γένος νὰ μὴ πέσει πάλι ἀπὸ ἐπιπολαιότητα καὶ ἀφροσύνη στὰ ἴδια ἁμαρτήματα.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἔτσι ὅπως εἶναι καὶ πρέπον, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς προσευχῆς, ἀνεβάζει τὸ νοῦ μας στὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τῆς Θεολογίας. Μᾶς γνωρίζει τὸν κατὰ φύσιν Πατέρα Του καὶ Δημιουργὸ ὅλης τῆς ὄρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως, καὶ μᾶς ἐπισημαίνει τὴν κατάσταση τῆς υἰοθεσίας, τὴν ὁποία ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἀξιώθηκαμε νὰ λάβουμε, γι' αὐτὸ ἔχουμε καὶ τὴ δυνατότητα νὰ Τὸν φωνάζουμε κατὰ χάριν, «Πατέρα».

Διότι, ἀφοῦ ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς σαρκώθηκε, δόθηκε ἐξουσία σὲ ὅλους, ὅσοι Τὸν πίστευσαν, νὰ γίνουν τέκνα καὶ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, μέσω τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καθὼς τὸ λέει ὁ Θεολόγος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Σὲ ὅσους Τὸν δέχθηκαν καὶ πίστευσαν σ' Αὐτόν, ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ». Ἐνῶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «Εἴστε ὅλοι παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ πιστεύετε στὸν Ἰησοῦ Χριστό». Καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο: «Καὶ ἐπειδὴ πραγματικά εἴστε παιδιά Του, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ στὶς καρδιές σας, καὶ αὐτὸ φωνάζει: Ἀββᾶ, Πατέρα μου». Δηλαδή: «Ὅλοι οἱ πιστοὶ καὶ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ εἴστε παιδιά τοῦ Θεοῦ μέσω τῆς πίστεως, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἡ νὰ τὸ πῶ καὶ διαφορετικά: Ἐπειδὴ εἴστε παιδιά τοῦ Θεοῦ, ἔστειλε ὁ Θεὸς καὶ κατὰ Χάριν Πατέρας σας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Του στὶς καρδιές σας, τὸ ὁποῖο φωνάζει μυστικά ἐκεῖ μέσα: «Πατέρα, Πατέρα μας».

Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος μας παραγγέλλει πῶς νὰ προσευχόμεστε πρὸς τὸν κατὰ Χάριν Πατέρα μας, γιὰ νὰ εἴμαστε πάντοτε, μέχρι τὸ τέλος, κάτω ἀπὸ τὴ Χάρη τῆς υἰοθεσίας. Νὰ εἴμαστε δηλαδή παιδιά τοῦ Θεοῦ, ὄχι μόνο κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἀναγεννήσεώς μας μὲ τὸ ἅγιο Βάπτισμα, ἀλλὰ καὶ στὴ συνέχεια, μέσα στὴ ζωὴ καὶ στὴν πράξη. Διότι, ὅποιος δὲν ζεῖ πνευματικὴ ζωὴ καὶ δὲν ἔχει ἔργα πνευματικά, ἄξια τῆς ἀνωθεν ἀναγεννήσεως, ἀλλὰ τὰ ἔργα του εἶναι ἔργα σατανικά, αὐτὸς δὲν εἶναι ἄξιος νὰ ὀνομάζει πατέρα του τὸν Θεό. Ἀλλὰ θὰ ὀνομάζει πατέρα του τὸν διάβολο, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου μας ποὺ λέει: «Ὁ πατέρας ποὺ ἔχετε ἐσεῖς εἶναι ὁ διάβολος, καὶ ὅσα ἐπιθυμεῖ ὁ πατέρας σας, αὐτὰ θέλετε νὰ κάνατε».

Δ) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

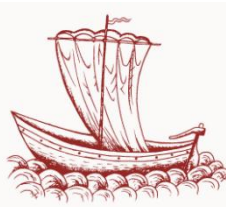

Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, 19 Ἰανουαρίου

Ὁ ἅγιος Μᾶρκος εἶναι γνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς στὸν Ὀρθόδοξο κόσμο, γιὰ τὸν ζῆλο καὶ τοὺς ἀγῶνες του ὑπὲρ τῆς Ὀρθόδοξου πίστεως. Στὴν ληστρική ψευδοσύνοδο Φερράρας - Φλωρεντίας, ὅπου οἱ Ὀρθόδοξοι σύρθηκαν, παρὰ τὴν θέλησή τους, πάλαιψε μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις μόνος ἐναντίον ὅλων, ὄχι μόνο των λατίνων, ἀλλὰ καὶ τῶν λατινοφρόνων. Οἱ δεῦτεροι, ἀντὶ ὡς Ὀρθόδοξοι νὰ σταθοῦν στὸ πλευρό του καὶ νὰ τὸν στηρίξουν, ἀντίθετα τὸν πίεζαν μὲ διάφορα ἀληθοφανῆ ἐπιχειρήματα νὰ ὑπαναχωρήσει. Στάθηκε ὅμως βράχος ἀκλόνητος χάρι τῆς πίστεως σὲ σημεῖο ποὺ ὁ πάπας ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήσει, ὅταν πληροφορήθηκε ὅτι ὁ Μᾶρκος δὲν ὑπόγραψε τὸ ἐνωτικὸ ἔγγραφο, «λοιπὸν, ἐποιήσαμεν οὐδέν», δηλαδή δὲν ἐκάναμε ἀπολύτως τίποτε.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἐφέσου δὲν ἦταν φανατισμένος καὶ ξεροκέφαλος, ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ λατῖνοι καὶ οἱ λατινόφρονες, ἀλλὰ εἶχε ἐμπειρία Θεοῦ καὶ γνώριζε πολὺ καλὰ τὴν ἀληθινὴ πίστη, ὅπως ἀποκαλύφθηκε καὶ παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ἐρμηνεύεται ἀπὸ τοὺς θεουμένους Ἁγίους καὶ δὲν μπορούσε νὰ ἀνεχθεῖ τὴν παραχάραξη καὶ ἀλλοίωσή της ἀπὸ τοὺς Φράγκους. Ἄλλωστε, τοὺς ὀκτὼ πρώτους αἰῶνες μετὰ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ στὸ δυτικὸ τμήμα τῆς Ρωμηοσύνης, τῆς λεγομένης βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ πίστη ἦταν Ὀρθόδοξη καὶ ἀνόθευτη, ὅπως καὶ στὸ ἀνατολικό, γι' αὐτὸ ἔχουμε στὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ Ὀρθόδοξους Πάπες. Ὅμως μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ δυτικοῦ τμήματος τῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τοὺς Φράγκους, αὐτοὶ ἐξεδίωξαν τοὺς Ὀρθόδοξους Κληρικούς, ἔβαλαν ἄλλους δικούς τους καὶ τὸ χειρότερο ἀπὸ ὅλα νόθευσαν τὴν Ὀρθόδοξη πίστη μὲ διάφορες ἀλλοιώσεις καὶ προσθήκες. Ἀλλοίωσαν τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως τὸ ὁποῖο συνέταξαν ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Οἰκουμενικὴ Σύνοδοι καὶ τὸ κατοχύρωσε καὶ ἡ Τρίτη, ἀναθεματίζοντας ὅλους ὅσους ἐπιχειρήσουν νὰ τὸ ἀλλοιώσουν ἀφαιρώντας ἢ προσθέτοντας κάτι σὲ αὐτό. Οἱ Φράγκοι, ὅμως, παρὰ τὴν ρητὴ καὶ αὐστηρὴ ἀπαγόρευση ἐπρόσθεσαν στὸ «Πιστεύω» τὸ Filioque, ποὺ σημαίνει καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Δηλαδή ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ὄχι μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, παρὰ τὸ ὅτι καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Χριστὸς τὸ λέγει καθαρὰ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα «παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται». Αὐτὴ ἡ προσθήκη δημιουρgeῖ τεράστια προβλήματα, ἀφοῦ εἰσάγει διαρχία στὴν Θεότητα καὶ ὑποτιμᾷ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὸ Ὅποῖον εἶναι ἰσότιμο πρὸς τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Ἐπίσης εἰσήγαγαν καὶ τὸ «πρωτεῖον» τοῦ πάπα, τὴν διδασκαλία περὶ τοῦ «καθαρηρίου πυρός» κ.ἄ. Οἱ Ὀρθόδοξοι, ὅπως εἶναι φυσικό, ἀντέδρασαν καὶ στὶς ἀρχές τοῦ 11^{ου} αἰῶνος φτάσαμε στὸ ὀριστικὸ σχίσμα.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Ιανουαρίου 2019

	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	<p>Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται κάθε Δευτέρα, Τετάρτη & Σάββατο στίς 5.00 μ.μ. (4.45 μ.μ. ἢ Θ' Ὄρα)</p>	<p style="text-align: center;">31</p> <p>Μέγας Ἑσπερινός Πρωτοχρονιάς 5.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">1</p> <p style="text-align: center;">ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΧΡΙΣΤΟΥ</p> <p style="text-align: center;">&</p> <p>Μεγάλου Βασιλείου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ !!</p>		<p style="text-align: center;">4</p> <p style="text-align: center;">ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ Θεοφανείων</p> <p>5.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">5</p> <p>Παραμονή Θεοφανείων Θ.Λειτουργία & Μέγας Ἀγιασμός 7.00 π.μ. ***</p> <p>Μέγας Ἑσπερινός Θεοφανείων 5.00 μ.μ.</p>
	<p style="text-align: center;">6</p> <p style="text-align: center;">ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ</p> <p>Θ.Λειτουργία & Μέγας Ἀγιασμός (στό νεό Ναό) 7.00 π.μ. ***</p> <p>Ἑσπερινός Προδρόμου 5.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">7</p> <p>Σύναξις Τ.Προδρόμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Στήν προτροπή τοῦ ἱερέως «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονομίᾳ ὁμολογήσωμεν» πρὶν ἀπὸ τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, θὰ ἦταν σημαντικό νὰ ἀσπαζόμεστε εἰρηνικά ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, φανερώνοντας ἀκριβῶς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.</p>		<p>Ὁ ἐφημέριος διακονεῖ στό ΚοιμητήριΟ κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (ἐφόσον οἱ καιρικές συνθήκες τὸ ἐπιτρέπουν)</p>	<p style="text-align: center;">12</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>	
	<p style="text-align: center;">13</p> <p style="text-align: center;">ΚΥΡΙΑΚΗ</p> <p>Μετὰ τὰ Φῶτα Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Στὸ Ναό μας παραδίδονται μαθήματα Τυπικοῦ τῶν Ἀκολουθιῶν τὶς Τρίτες 8/1 & 15/1 στίς 5.00 μ.μ.</p>		<p>Τὸ μυστήριο τῆς ἱ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 8 & 15 / 1 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. & στίς 23 / 1 ἀπὸ τὶς 5.00 μ.μ.</p>	<p style="text-align: center;">17</p> <p>Ἁγ. Ἀντωνίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">18</p> <p>Ἁγ. Ἀθανασίου & Κυρίλλου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">19</p> <p>Ἑσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.</p>
	<p style="text-align: center;">20</p> <p style="text-align: center;">ΚΥΡΙΑΚΗ</p> <p>IB' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>Τὰ Κατηχητικά τῆς ἐνορίας μας λειτουργοῦν κάθε Σάββατο στήν αἴθουσα τοῦ Ναοῦ μας ὡς ἑξῆς Α' τμήμα: 10-11 π.μ. (Νηπιαγωγεῖο - Β' Δημοτικοῦ) Β' τμήμα: 11-12 π.μ. (Γ' - Στ' Δημοτικοῦ) Γ' τμήμα: 4.30-5.30 μ.μ. (Γυμνάσιο-Λύκειο)</p>			<p style="text-align: center;">25</p> <p>Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p style="text-align: center;">26</p> <p>Μέγας Ἑσπερινός Κυριακῆς & ἱεροῦ Χρυσοστόμου (ἐορτάζον Παρεκκλήσιο) 5.00 μ.μ.</p>
	<p style="text-align: center;">27</p> <p style="text-align: center;">ΚΥΡΙΑΚΗ</p> <p>Ἀνακομιδὴ λειψάνων ἱ. Χρυσοστόμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Κάθε Παρασκευή στίς 6.00 μ.μ. γίνεται ἡ ἐβδομαδιαία ὁμιλία μὲ θέμα «Ἑρμηνεία στοὺς Σύμβολο τῆς Πίστεως» (Πιστεύω). Ἀκολουθεῖ ἡ ἀκολουθία τοῦ μ. Ἀποδείπνου.</p>		<p style="text-align: center;">30</p> <p>Τριῶν Ἱεραρχῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ</p> <p>Ἀγαπητοί μας ἐνορίτες ἀναζητοῦμε σὲ αὐτὴ τὴν φάση Ἀγιογράφησης τοῦ Ναοῦ μας διωρητές γιὰ τοὺς κάτωθι Ἁγίους καὶ Παραστάσεις.</p> <p style="text-align: center;">ΑΓΙΟΙ</p> <p>1) Δανιὴλ ὁ στυλῆτης (11 Δεκεμβρίου) 2) Ἀλύπιος ὁ κιονίτης (26 Νοεμβρίου) 3) Δαυὶδ ὁ δενδρίτης (26 Ἰουνίου) 4) Συμεὼν ὁ στυλῆτης (1 Σεπτεμβρίου)</p> <p style="text-align: center;">ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ</p> <p>1) Προφήτης Ἰωνᾶς 2) Ἡ συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μὲ τὶς Μυροφόρες 3) Ἀποστόλους Πέτρο καὶ Ἰωάννη ἔμπρὸς στὸν κενὸ τάφο τοῦ Χριστοῦ 4) Ἁγία Σκέπη Θεοτόκου</p>		
<p>ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ</p>	<p>Οἱ ρίζες τῆς νηστείας τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων βρίσκονται στήν παράδοση τῆς προβαπτισματικῆς νηστείας, ἀφοῦ στίς μεγάλες ἑορτές γίνονταν οἱ βαπτίσεις τῶν Κατηχουμένων. Προετοιμάζονταν λοιπὸν οἱ πρὸς τὸ βάπτισμα, μὲ μονήμερη αὐστηρὴ νηστεία. Ταυτόχρονα εἶναι μιὰ πνευματικὴ προετοιμασία ὅλων τῶν πιστῶν γιὰ τὴν θεία μετάληψη τῆς ἡμερῶν αὐτῶν. Ποτὲ (κατ' ἀκριβείαν) δὲν νοεῖται ἐκκλησιασμός χωρὶς θεία κοινωνία. Ἄρα, ἡ νηστεία τῆς παραμονῆς ΔΕΝ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ κατ' οὐδὲν μὲ τὴν πόση τοῦ Ἁγιασμοῦ. Ἄν ἦταν ἀντίθετα, τότε θὰ πρέπει νὰ εἶχαμε νηστεία καὶ τὴν προπαραμονή, ἀφοῦ τὴν παραμονὴ πάλι πίνουμε Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. ΠΡΟΦΑΝΩΣ καὶ εὐκόλως ἐνοοῦμενο εἶναι ὅτι Ἁγιασμός παραμονῆς καὶ κυριωνύμου ἡμέρας εἶναι ΠΑΝΤΕΛΩΣ Ο ΙΔΙΟΣ !! Εἰδικῶς φέτος ἐπειδὴ ἡ παραμονὴ τῶν Θεοφανείων εἶναι ἡμέρα Σάββατο ἔχουμε <u>κατάλυση οἴνου καὶ ἐλαίου</u>. Τέλος, ὁ Μ. Ἀγιασμός δὲν ἀντικαθιστᾶ τὴν θεία Κοινωνία, οὔτε καὶ τὸν πίνουμε ἀντ' αὐτῆς! Στῶμεν καλῶς !! Στῶμεν Ὁρθοδόξως !!</p>						